

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2739/2019
24.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић адвокат из ..., против тужене Општине Дољевац, Општинска управа, чији је заступник Општинско правобранилаштво Општине Дољевац, ради исплате отпремнине, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 949/2018 од 12.03.2019. године, на седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 949/2018 од 12.03.2019. године.

Образложење

Основни суд у Нишу, пресудом П1 3547/15 од 31.10.2017. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезао тужену да исплати тужиоцу на име отпремнине при одласку у пензију износ од 140.769,00 динара, са законском затезном каматом од 16.03.2013. године до коначне исплате, у року од осам дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења, док је одбио као неоснован тужбени захтев за већи износ до траженог износа од 195.495,00 динара (став први изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 41.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате, у року од осам дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења, док је одбио као неоснован захтев за исплату законске затезне камате од дана пресуђења до коначне исплате, као и трошкове у висини таксе за тужбу и одлуку у укупном износу од 26.325,00 динара, у року од осам дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења (став други изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж1 949/2018 од 12.03.2019. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П1 3547/15 од 31.10.2017. године, у усвајајућем делу става првог изреке и у усвајајућем делу става другог изреке (став први изреке). Преиначио је исту пресуду у одбијајућем делу става првог изреке, тако што је обавезао тужену да исплати тужиоцу на основу отпремнине због одласка у пензију, поред износа досуђеног у усвајајућем делу става првог изреке,

још и износ од 54.724,00 динара, са законском затезном каматом од 16.03.2013. године до коначне исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде (став други изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредби члана 403. став 2. тачка 2. и 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. Ревизија је изјављена и због битне повреде одредаба парничног поступка. Међутим, у ревизији се одређено не указује о којој се битној повреди одредаба парничног поступка у конкретној ситуацији ради, па се у том делу наводима ревизије не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене од 1979. године. Тужиоцу је решењем Општинске управе тужене од 04.12.2007. године престао радни однос због престанка потребе за његовим радом, услед организационих промена код тужене и исплаћена отпремнина на основу технолошког вишка у износу од 334.524,00 динара. Правноснажном пресудом Основног суда у Нишу П1 2478/11 од 16.11.2011. године, поништена су као незаконита решења тужене од 07.11.2007. године, којим је тужилац остао нераспоређен и од 22.11.2007. године, којим је одбијен приговор тужиоца и обавезана тужена да призна тужиоцу сва права на раду и по основу рада, као и решења туженог од 04.12.2007. године, којим је тужиоцу престао радни однос и од 13.12.2007. године, којим је одбијен приговор тужиоца и обавезана тужена да врати тужиоца на рад и призна сва права на раду и на основу рада почев од 06.12.2007. године до повратка на рад. Тужилац се није вратио на рад код тужене, иако је тужена поступајући по наведеној правноснажној извршној пресуди Основног суда у Нишу донела решење о враћању тужиоца на рад које је тужиоцу уручено 18.02.2013. године и решењем од 15.03.2013. године распоредила тужиоца на радно место послови ... у Одељењу за ... Општинске управе Решењем тужене од 12.09.2013. године тужилац је у дисциплинском поступку оглашен кривим и изречена му је дисциплинска мера престанка радног односа даном коначности решења, због теже повреде радне обавезе, неоправданог изостанка с посла најмање два узастопна дана. Привременим решењем РФ ПИО од 26.03.2013. године, тужиоцу је утврђено право на старосну пензију од 16.02.2013. године. Како је право на старосну пензију тужилац стекао за време трајања радног односа код тужене, тужилац је тужбеним захтевом тражио да суд обавезе тужену да му исплати отпремнину по том основу. Вештак економско-финансијске струке је у налазу од 03.03.2017. године обрачунао спорно потраживање на основу података и основице просечне зараде за децембар 2012. године у укупном износу од 195.495,00 динара (у висини три просечне зараде према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за статистику –

просечна бруто зарада за децембар 2012. године је износила 65.165,00 динара, податак објављен дана 25.02.2013. године). Допуном налаза од 18.09.2017. године вештак је обрачунао висину отпремнине због одласка у старосну пензију према просечној нето заради за децембар 2012. године у износу од 46.923,00 динара у укупном износу 140.769,00 динара. Тужена је оспорила тужбени захтев тужиоца по основу и по висини (тужба је поднета 15.12.2015. године).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, према оцени овога суда, другостепени суд је правилно применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и поред досуђеног износа првостепеном пресудом од 140.769,00 динара обавезао тужену да исплати тужиоцу још износ од 54.724,00 динара (укупно 195.493,00 динара).

Одредбом члана 105. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05 и 54/09) је прописано да, под зарадом у смислу става 1. овог члана сматра се зарада која садржи порез и доприносе који се плаћају из зараде.

Одредбом члана 119. став 1. тачка 1. Закона о раду је прописано да, послодавац је дужан да исплати у складу са општим актом запосленом отпремнину при одласку у пензију, најмање у висини три просечне зараде.

Према томе, како се под зарадом сматра зарада која садржи порезе и доприносе који се плаћају из зараде и послодавац био дужан да запосленом приликом одласка у пензију исплати отпремнину у висини од најмање три просечне зараде, то основицу за правилну методологију обрачуна отпремнине приликом одласка у пензију чини просечна зарада која садржи порезе и доприносе, због чега је правилно другостепени суд преиначио првостепену пресуду и тужиоцу поред досуђеног износа првостепеном пресудом од 140.769,00 динара досудио и износ од још 54.724,00 динара (све укупно 195.493,00 динара).

Стога су неосновани наводи ревизије којима се указује да је правилан став првостепеног суда да код исплате отпремнине запосленом припада њена нето вредност, јер је другостепени суд одлучио правилном применом материјалног права – члан 105. став 2. и члан 119. став 1. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 57/09).

Према томе, како се одбија као неоснована ревизија тужене и наводи из ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овог суда, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду на основу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић